

ผลงานทางด้านเศรษฐกิจ โดยบริษัท ทุ่งคำ จำกัด

การพัฒนาเศรษฐกิจ: การร่วมมือกับรัฐบาลไทย

ครึ่งทางของแผนในสิบห้าปีที่ผ่านมาที่จะเข้าถึงเป้าหมายในการพัฒนาขององค์การสหประชาชาติ มีการเจริญเติบโตในอุตสาหกรรมเหมืองแร่ที่ได้รับการยอมรับ การมีส่วนร่วมในการบรรเทาความยากจนและก้าวไปสู่การพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนใกล้เคียงให้ดีขึ้น ภายใต้แผนการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) ในเรื่อง “การพัฒนามนุษย์อย่างยั่งยืน” โดยการให้ความช่วยเหลือประเทศต่างๆ ในการสร้างขีดความสามารถในการดำเนินแผนการพัฒนาเพื่อการขจัดความยากจน การเพิ่มการจ้างงานและการดำรงชีวิตที่ยั่งยืน การเสริมสร้างอำนาจของสตรีและการป้องกันและฟื้นฟูสภาพแวดล้อมที่ให้ความสำคัญในเรื่องการขจัดความยากจนเป็นลำดับแรก (Nooten, การพัฒนาที่ยั่งยืนและการใช้ทรัพยากรหมุนเวียน) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์การพัฒนาแห่งสหประชาชาติได้ให้การสนับสนุนกิจกรรมการพัฒนาเหมืองแร่ ตัวอย่างเช่น การค้นพบแร่ทองคำที่อาร์เจนตินา, การตั้งมูลนิธิเพื่อโครงการเหมืองแร่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ รวมถึงแร่ทองคำของบริษัทฯที่มีการริเริ่มโดยรัฐบาลไทยในการร่วมทุนกับนานาประเทศและกรมทรัพยากรธรณี (DMR) การค้นพบครั้งแรกมีการเผยแพร่โดย USGS โดย H.S. Jacobson และมีความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดเลย

ผลผลิตของคำบริษัท ทุ่งคำ จำกัด

ในฐานะที่เป็นผู้ถือสัมปทานเหมืองแร่ตั้งแต่วันที่ 5 พฤศจิกายน 2534 (1991) จากรัฐบาลไทย ซึ่งบริษัทฯของเราได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นพันธมิตรที่ดี พันธะสัญญาที่มั่นคงต่อผู้ถือหุ้น, พนักงานและทีมฝ่ายบริหารได้ดำเนินการให้การปฏิบัติงานเกิดขึ้นได้ รวมถึงการสร้างผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจโดยตรงให้แก่ประเทศไทย

แปลง	ที่ตั้ง	พื้นที่	ผู้ประมวล	ผู้ร่วมทุน (2532)	ผู้ร่วมทุน (ปัจจุบัน)	สถานะ
1	เลข-หนองคาย- อุดรธานี	253,930	ป่าขาม การสำรวจ และ การทำเหมือง	ผ่าแดง*	n/a	ไม่มีความคืบหน้า
2	เลข-หนองคาย- อุดรธานี	472,148	ป่าตอง การสำรวจ และ การทำเหมือง	ผ่าแดง*	n/a	ไม่มีความคืบหน้า

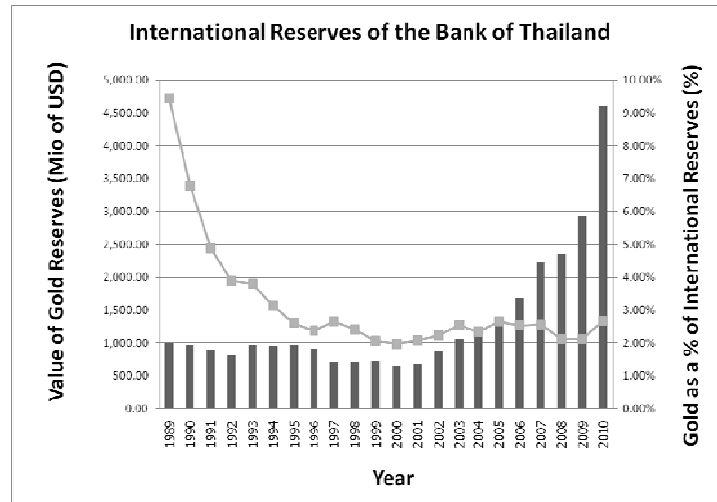
3	เลข	460,540	ภูเทพ	(i) ผ่าแดง (ii) CRA, ประเทศ ออสเตรเลีย (รวมกับ NWC, JPM) (iii) Sumitomo	ผ่าแดง Pan Aust	มีความเป็นไปได้ ตั้งแต่ปี 2549, อยู่ ระหว่างการ ดำเนินการ EHIA
4	เลข	335,672	ทุ่งคำ	(i) สินธนา รีโอสส์ (รวม กับ NWC, JPM) (ii) Niugini Mining (ถอนตัว) (iii) ทุ่งคาฮาเบอร์	ทุ่งคาฮาเบอร์	ดำเนินการผลิต ใบอนุญาต 2 ฉบับ, โรงงานที่สร้างขึ้น เดิมและ ขยายเพิ่ม เสร็จเรียบร้อย

ทั้ง 4 แปลงที่นำเสนอมีเพียงบริษัทเราเท่านั้นที่ได้ดำเนินการผลิต ซึ่งสร้างผลกำไรและชำระค่าภาคหลวงให้กับกระทรวงการคลัง มีการลงทุนในส่วนของโรงงาน เครื่องจักรและอุปกรณ์ต่างๆ จำนวนกว่าหนึ่งพันล้านบาทเพื่อที่จะสร้างสิ่งอำนวยความสะดวกที่ทันสมัย และการขยายตัวของโรงงานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการจัดการการปฏิบัติงานได้ทุกประเภทแล้ว ผู้ถือหุ้นของบริษัทฯไม่ได้รับเงินปันผลจากการดำเนินการเหล่านี้ แต่ยังคงมุ่งมั่นที่จะร่วมลงทุนมานานกว่าทศวรรษ ซึ่งบริษัทฯยังคงมุ่งมั่นที่จะรักษาข้อตกลงเดิมที่กำหนดไว้ภายใต้สัมปทานเดิม

ด้านการพัฒนาแห่งชาติ

กระทรวงการคลังหนึ่งผู้ถือหุ้นของบริษัทฯ ซึ่งเป็นตัวแทนจากรัฐบาลที่ยืนยันความร่วมมือระยะยาวไม่เพียงแต่ผลกำไรจากการถือหุ้น ภายใต้สัญญาสัมปทาน ข้อที่ 10 บริษัททุ่งคำฯ ส่งออกทองคำเพื่อนำไปสกัดตามมาตรฐานของตลาดค้าโลหะกรุงลอนดอนเพื่อให้มีความบริสุทธิ์ 99.99 เปอร์เซ็นต์ นอกจากนี้รัฐบาลมีสิทธิในการซื้อผลผลิตทองคำ (“ตามขั้นตอนการเปลี่ยนสถานะที่”) หรือมิฉะนั้นบริษัททุ่งคำฯ สามารถขายทองคำให้แก่ตลาดต่างประเทศได้โดยตรงหรือผ่านบริษัทสกัดทองคำ บริษัทฯ จะทำการส่งออกทองคำเมื่อรัฐบาลไม่ดำเนินการซื้อทองคำจากบริษัท ทองคำไม่เหมือนกับสินค้าโภคภัณฑ์อื่นๆ และมูลค่าเพิ่ม

ขึ้นโดยธนาคารกลางตามอัตราแลกเปลี่ยนและความเสี่ยงในตลาดตะวันตก ทางกระทรวงการคลังควรตัดสินใจซื้อทองคำจากบริษัทต่างๆ มากกว่าซื้อจากตลาดต่างประเทศซึ่งจะเป็นการประหยัดเงินตราแลกเปลี่ยนเงินต่างประเทศ โดยการซื้อทองคำจากแหล่งภายในประเทศ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องซื้อทองคำในสกุลเงินต่างประเทศ เช่น ในสกุลเงินเหรียญดอลลาร์สหรัฐ และเพื่อไม่ให้มีการสำรองเงินตราต่างประเทศ

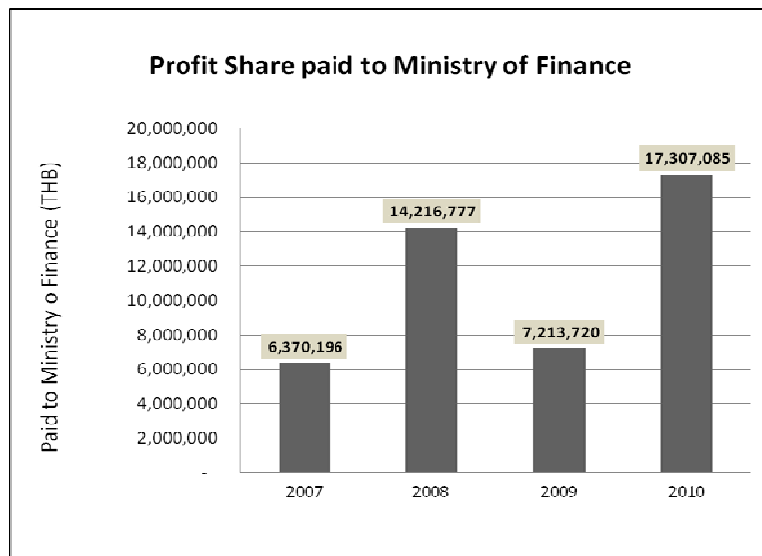
ธนาคารแห่งประเทศไทยสำรองเงินตราต่างประเทศหลายรายการดังต่อไปนี้:

- ทองคำ
- สิทธิพิเศษการถอนเงิน
- เงินทุนสำรองกองทุนเงินระหว่างประเทศ
- สำรองเงินตราต่างประเทศ

ตั้งแต่การการเสนอการประมูลสัญญาสัมปทานเดิมเมื่อปี 2532 มูลค่าทองคำโดยธนาคารแห่งประเทศไทยได้เพิ่มขึ้นจาก 993 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐ ไปอยู่ที่ 4,599 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐในปี 2553 ไม่มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องการลงทุนทองคำในช่วงปี 2533 สะท้อนแนวโน้มของธนาคารกลางทั่วโลก ขณะที่ราคาทองคำในตลาดตั้งแต่ปี 2544-2553 ที่ผ่านมามีมูลค่าที่เพิ่มสูงขึ้นกว่าร้อยละ 570 อย่างไรก็ตาม เปรอร์เซนต์ที่หลายหลายของเงินสำรองระหว่างประเทศซึ่งลดลงจากร้อยละ 9.45 ในปี 2542 ลงไปที่ร้อยละ 2.67 ในปี 2553 การลดลงอย่างต่อเนื่องของค่าเงินเหรียญสหรัฐทำให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของธนาคารกลางในการสำรองทองคำ ในบทความของสำนักพิมพ์รอยเตอร์เมื่อวันที่ 3 สิงหาคม 2554 รายงานว่า *Emerging world* ซื้อทองคำเป็นจำนวน 10 ล้านเหรียญดอลลาร์สหรัฐเช่นเดียวกับ *West Wobblers* ข้อมูลจากกองทุนเงินระหว่างประเทศในเดือนมิถุนายน เมื่อวันที่

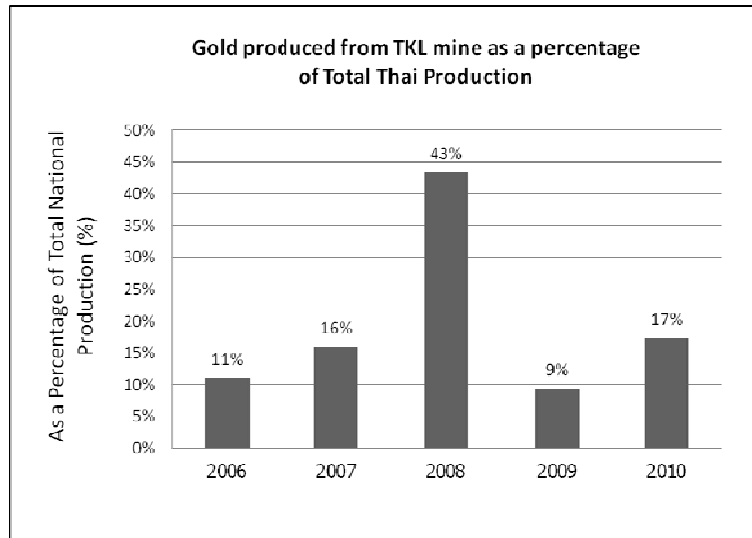
พบแสดงให้เห็นว่าประเทศไทยซื้อทองคำเป็นครั้งที่สองในปีนี้ ซึ่งเพิ่มการสำรองจาก 19 ตัน ไปถึง 127 ตัน เป็นการกระจายการถือครองเงินเหรียญสหรัฐ หากไม่มีอุตสาหกรรมเหมืองแร่ ธนาคารกลางจะไม่มีรายได้สำรองทองคำ

นอกจากนี้ บริษัทฯ ได้สร้างรายได้โดยตรงให้แก่ประเทศ ภายใต้สัญญาสัมปทาน บริษัททุ่งคำฯ ตกลงที่จะแบ่งผลประโยชน์ให้แก่กระทรวงการคลังจำนวนร้อยละ 2.5 ช่วงระยะเวลาสี่ปีที่ผ่านมา (2549-2553) บริษัททุ่งคำฯ ชำระเงินจำนวน 45 ล้านบาท โดยตรงให้แก่กระทรวงการคลัง

ความหลากหลายของเศรษฐกิจ: การจัดส่งทองคำ บริษัท ทุ่งคำ จำกัด

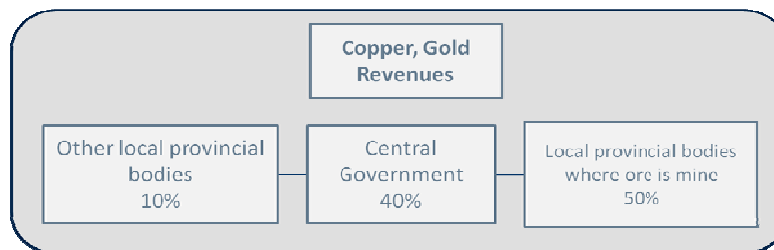
บริษัท ทุ่งคำ จำกัด เป็นเพียงสองบริษัทรายใหญ่ที่ผลิตทองคำในประเทศ ซึ่งบริษัททุ่งคำฯเป็นเพียงบริษัทของคนไทยเพียงรายเดียว ผลการผลิตสูงสุดในช่วงปี 2551 หลังจากการขยายโรงงานและการเข้าถึง T1-8 ซึ่งง่ายต่อการทำเหมืองออกไซด์ ในช่วงปีนั้น บริษัทจัดส่งทองคำได้เกือบครึ่งหนึ่งของทองคำในประเทศ ในช่วงปี 2553 บริษัทฯผลิตทองคำได้ถึงร้อยละ 17 ของผลผลิตทองคำทั้งหมด ผลผลิตทองคำและทองแดงทั้งหมดที่บริษัททุ่งคำฯส่งออกในปี 2553 มีมูลค่าถึง 947 ล้านบาท

ผลผลิตทองคำจากบริษัท ทูงคำ จำกัด คิดเป็นเปอร์เซ็นต์จากผลผลิตทั้งหมดในประเทศไทย
แหล่งที่มา: <http://www1.dpim.go.th/dpimdoc/stat/index.php>

การพัฒนาเศรษฐกิจในระดับท้องถิ่น

ที่กล่าวว่า “ทรัพยากรแร่มีบทบาทที่สำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย” ที่ระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยแร่ของประเทศไทย

การจัดสรรค่าภาคหลวงภายใต้พระราชบัญญัติแร่

การชำระค่าภาคหลวงสำหรับผลผลิตทองคำ ทองแดงและเงิน คำนวณจากมูลค่าสินค้าแต่ละประเภทจากจุดที่ทำการขนส่ง อัตราค่าภาคหลวงได้ถูกเปลี่ยนเป็นอัตราก้าวหน้าโดยรัฐบาลในปี 2550 เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 2 ถึงร้อยละ 20 ขึ้นอยู่กับราคาทองคำของไทยในขณะนั้น

การดำเนินงานของบริษัททูงคำฯ ตั้งอยู่ที่อำเภอวังสะพุง ในจังหวัดเลย ซึ่งการจัดสรรค่าภาคหลวงเป็นไปดังต่อไปนี้

- ร้อยละ 40 ให้แก่รัฐบาลส่วนกลาง
- ร้อยละ 20 ให้แก่อบต. (การบริหารงานส่วนจังหวัด) ที่ซึ่งดำเนินการเหมืองแร่: จังหวัดเลย

- ร้อยละ 20 ให้แก่อบต. (การบริหารงานส่วนอำเภอ) ที่ซึ่งดำเนินการเหมืองแร่: อำเภอวังสะพุง
- ร้อยละ 10 ให้แก่อำเภออื่นๆที่อยู่ในจังหวัดที่ซึ่งดำเนินการเหมืองแร่: อบต. อื่นๆในจังหวัดเลย
- ร้อยละ 10 ให้แก่ อำเภออื่นๆทั้งหมดที่อยู่นอกจังหวัดที่ดำเนินการเหมืองแร่: อบต. อื่นๆ ในประเทศไทย

โดยสรุป ค่าภาคหลวงร้อยละ 50 จะจัดสรรให้แก่จังหวัดเลย และร้อยละ 40 จะเก็บไว้ที่รัฐบาลส่วนกลาง (ดูจากตารางแสดง) พระราชบัญญัติเหมืองแร่ (ปี 2510) ให้กพร. เป็นหน่วยงานเก็บรวบรวมค่าภาคหลวงในนามของรัฐ ซึ่งในปี 2553 เป็นจำนวนถึง 82.9 ล้านบาท จำนวน 33.2 ล้านบาทถูกเก็บไว้ที่รัฐบาลส่วนกลาง ขณะที่ 41.43 ล้านบาทจัดสรรให้แก่หน่วยงานราชการท้องถิ่นที่ซึ่งกิจการเหมืองแร่ดำเนินงานอยู่ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเงินจำนวน 16.6 ล้านบาทที่จัดสรรให้แก่อบต. จังหวัดเลย และจำนวนที่เท่ากันที่จัดสรรให้แก่อบต. อำเภอวังสะพุง

